

lade sig paa at undersøge eller drøfte. Hvad der er det Visse, er jo det, at disse Mænd ikke ere ere blevne affledigede i Anledning af Fredslutningen, og at hele den Betragtningssække, som har ledet til i ligeartede Tilfælde at tilstaae Understøttelse og Hjælp, ikke gjør sig gjældende for deres Vedkommende; saa meget man end kunde ønske at gjøre Noget for disse Mænd, har man derfor troet, at der i alt Fald ikke kunde være Tale om at indbrage den under denne Lov. Derimod har Udvalget meent at burde optage 4, som virkelig fyldestgjøre de Betingelser, som forudsattes under Forhandlingerne i Rigsraadet ifjor, men som Lovudkastet har ubeladt. Det er nemlig Officerer, som vare indkaldte til Tjeneste under sidste Krig, men som ikke kom til at gjøre Tjeneste under den active Armeé. De ærede Herrer vilde af Betænkningen have seet de Grunde, der i saa Henseende have ledet os. Det er nemlig forekommet os, at, da det slet ikke be- roede paa noget Valg fra disse Mænds Side og heller ikke paa Grund af mindre Dygtighed hos dem, at nogle af dem bleve beordrede til Exerceer-skoler, og andre til Tjeneste ved Varedepotet osv., saa synes det ubilligt og urimeligt ikke at stille dem under lige Vilkaar med alle de Andre. Bistnok vilde vi ikke have dristet os til at foreslaae dem optagne, hvis den høit- agtede Krigsminister havde sat en bestemt Modstand derimod, idetmindste ikke jeg for mit Vedkommende efter den hele Opfattelse, jeg har af Repræsentationens Stilling til saadanne Forhold, men vi have Grund til at troe, at den ærede Minister ikke vil være derimod. En 5te Officer have vi ikke kunnet medtage, naagtet han forsaavidt stod under lige Vilkaar med de andre, som han ogsaa blev afflediget ved samme Leilighed, nemlig den 31te Marts 1865, da han ikke har været indkaldt til Tjeneste under Krigen og ikke har kunnet blive det, eftersom han allerede et Aar forud led af en Sjernefygdom, der gjorde ham ganske utjenstbygtig, og det altsaa ikke kan siges, at det er Krigen og Fredslutningen, der har be- virket hans Affledigelse, men denne maatte være indtraadt uden Hensyn dertil. Det tredie Spørgsmaal, der frembød sig, var dette: hvad der da burde hvedes disse Mænd. Lovudkastet

gaaer jo ud paa, at tilstaae dem en livsvarig Pension, der omtrent er lig Halvdelen af deres Gage, hvilket ogsaa forsaavidt er correct, som de fleste af dem, ja saagodtsom alle, have omtrent 20 Aars Tjenestetid; men de Herrer vilde af Betænkningen have seet de Grunde, som have ledet Udvalget til ikke at kunne gaae ind derpaa. Udvalget har troet, at det lige- overfor Mænd, som udtrykkeligt ere blevne antagne paa de Vilkaar, at de ikke skulde have Pension, vilde være noget stærkt ligefrem at tilstaae dem Pension, og man har derhos antaget, at der i Virkeligheden for de Paagjældende vilde være langt større Trang til noget Andet end denne Pension, nemlig Trang til en Understøttelse, indtil de kunne bryde sig en ny Livsbane. Den aarlige Pension, der er foreslaaet i Lovudkastet, er virkelig saa ringe, at den vil være util- strækkelig til disse Mænds Livsophold, og den vil navnlig for dem, der have Familie, jo aabenbart næsten være et forsvindende Bidrag til deres Subsistens; lykkes det dem at bane sig en anden Vej, hvorved de kunne forskaffe sig et anstændigt Ophold, saa vil denne Pension, som sagt, være et næsten uvæsentligt Bidrag til deres Subsistens, og lykkes det dem ikke, saa vil dette Beløb dog i alt Fald ikke være Noget, der kan danne Grundlaget for deres Underhold. Udvalget har derimod troet, at det langt mere vilde være i deres Interesse i nogle Aar at faae en Understøttelse af et noget rundeligere og større Omfang, for at sætte dem istand til at bane sig en anden Vej eller hde dem Hjælp, indtil dette skete, og det er derpaa, at Udvalgets Forslag gaaer ud. Man har meent, at der burde stilles til Krigsministerens Raadighed en Sum, som han da kunde fordele mellem de Paagjældende. An- gaende Størrelsen af denne Sum er der ikke opnaaet fuldkommen Enighed i Udvalget. Et Fleertal har meent, at man burde sætte Be- løbet ikke altsfor fattigt, sætte det noget runde- ligt, og har meent, at en Understøttelse, om- trent svarende til den Pension, som er bragt i Forslag i Udkastet, for 5 Aar, vilde være en rimelig og passende Affindelse med disse Mænd. Et Mindretal har derimod meent, ikke at burde gaae høiere end til en Sum af 9,000 Rbd., der vil svare til et Beløb, lig med Pensionen